

Истинската история

На 10 август 1858 г. в Болград, Бесарабия, е роден генерал от пехотата Георги Тодоров (1858 - 1934)

Завършва Болградската гимназия, Военното училище в София (1879), Офицерската пехотна стрелкова школа в Ораниенбаум, Русия (1883) и Николаевската академия на Генералния щаб в Санкт Петербург (1890). **Участва в Руско-турската война (1877 - 1878) като доброволец от 7-а дружина на Българското опълчение. През Сръбско-българската война (1885) командва отряд, който се сражава при Кула, Лом, Арчар и Гайтанци и**

забавя настъплението на сръбските части към Видинската крепост. На 1 януари 1910 г. е назначен за командир на 7-а пехотна рилска дивизия. **В Първата балканска война (1912 - 1913) ръководи действията на дивизията на Македонския фронт в състава на 2-ра съюзна армия. Съдейства на съюзниците за настъплението по поречието на р. Струма и овладяването на Солун, а през януари 1913 г. се отличава при отбраната на Булаир.**

По време на Втората балканска война (1913) неговата дивизия се сражава на Калиманската позиция срещу сръбските войски (4 - 11 юли 1913). През Първата световна война (1915 - 1918) поема командването на 2-ра армия, с която настъпва в Македония и осуetya

съединяването на дебаркиралите в Солун съгласенски войски със сръбската армия (1 октомври - 12 ноември 1915). На 15 август 1917 г. е повишен в чин генерал от пехотата, след което е **назначен за командващ 3-та армия на Добруджанския фронт. От началото на 1918 г. до края на войната заема длъжността помощник-главнокомандващ на Действащата армия.** След демобилизацията излиза в запаса (1919). **Награден е с военен орден „За храброст“ II, III и IV степен 2 клас.**

{{_LINK1_}}